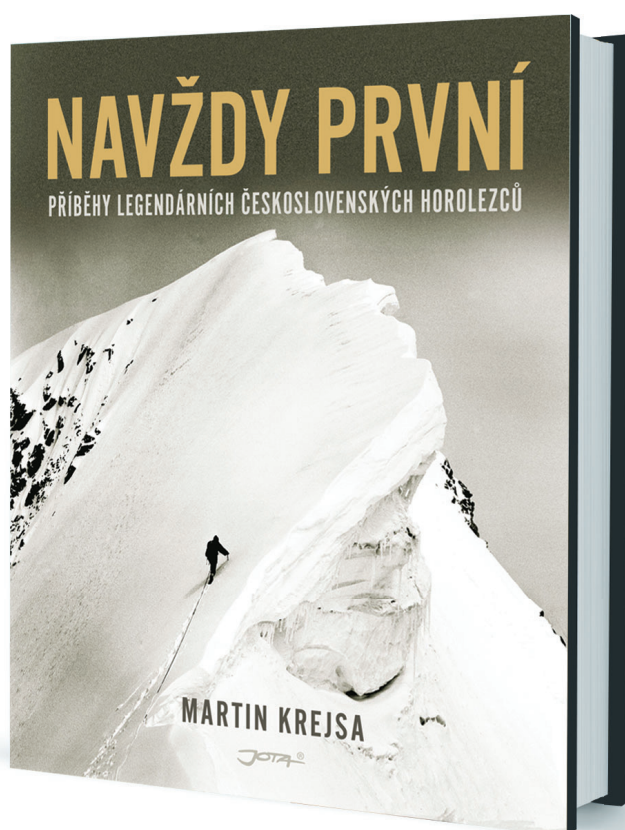

NAVŽDY PRVNÍ

PŘÍBĚHY LEGENDÁRNÍCH ČESKOSLOVENSKÝCH HOROLEZCŮ

Kniha zachycuje historii československého horolezectví v období od druhé světové války po první výpravy našich horolezců do nejvyšších hor v sedmdesátých letech minulého století prostřednictvím vyprávění legendárních českých a slovenských horolezců. Jedná se o unikátní autorizovaný soubor portrétů historicky významných postav československého horolezectví, které obsahují horolezecký životopis, rozhovor a výčet nejvýznačnějších výstupů. Nechybí horolezecký slovníček, přehled zásadních výprav a množství dalších doprovodných materiálů. Kniha vychází s úvodním slovem Máry Holečka, fotografiemi Viléma Heckela, Bohumila Svatoše, Josefa Kývaly, Petra Piechowicze a dalších.

NAPSALI O KNIZE

RADEK JAROŠ,

první český horolezec, který vystoupil na všech čtrnáct osmitisícovek

V šesti letech jsem vylezl v holínkách na skalku ve starém lomu a dole potom rodičům oznámil, že budu horolezec. V deseti jsem přečetl knihu Himalájské tygři o prvních dobyvatelích osmitisícovek, která rozhodla o celém mém dalším životě. Troufnu si tvrdit, že díky ní k nim dnes také trochu patřím. Nyní se mi dostala do ruky kniha Navždy první s příběhy legendárních československých horolezců. Věřím, že i ona může zrodit nové, budoucí legendy...

IGOR KOLLER,

významný slovenský horolezec a autor mnoha jedinečných prvovýstupů, předseda Slovenského horolezeckého svazu JAMES

Unikátne portréty významných osobností československého horolezectva autora Martina Krejsu pozorně sledujem a čítam už veľa rokov. Obdivujem jeho precíznosť, množstvo faktov, ale aj výborne spracované zážitky legiend nášho horolezectva. A teraz tu máme knihu, kde je týchto portrétov dvadsaťštyri! V spojení s dôsledným a takmer vyčerpávajúcim spracovaním faktov o jednotlivých protagonistoch tu máme verne zachytený veľký diel našej horolezeckej histórie. A za to patrí autorovi a všetkým, ktorí sa na zrode tohto unikátneho diela podieľali, naša veľká vďaka!

ADAM ONDRA,

nejlepší světový sportovní lezec, autor nejtěžší cesty světa Silence

Lezení jsou vlastně příběhy. Každá cesta či hora vydá na menší či větší příběh. Ať už je to několikametrový balvan nebo K2. Je to příběh, který je důležitý hlavně pro nás osobně. Ale může být mimořádně zajímavý a poučný i pro nás ostatní, co lačníme po dobrodružství a výškách. České i československé lezení a horolezectví je takových příběhů plné a kniha, kterou držíte v ruce, je toho důkazem. A hlavně, uchovává všechny tyto příběhy dál a dalším generacím. Je barvitá, dobrodružná a inspirující stejně jako osobnosti, které vyobrazuje.

O AUTORECH

MARTIN KREJSA

(* 1965, Ostrava)

Vysokoškolský pedagog na VŠB-TU Ostrava, publicista a fotograf. Horolezectví se věnuje od roku 1980, přičemž se zúčastnil řady horolezeckých výprav do všech koutů světa. Publikoval v časopisech *Montana*, *Horolezec*, *Lidé a hory*, *Everest* a *Adventure*. Od roku 2016 působí jako člen správní rady nadačního fondu Historie dobrodružství, který se snaží mapovat pozapomenuté události z historie českého a československého dobrodružství.

PETR „PEPE“ PIECHOWICZ

(* 1971, Bohumín)

Fotograf na volné noze a výškový specialista. Horskému sportu se věnuje od třinácti let a jeho lezecký repertoár sahá od boulderingu až po bigwally. První lezecké fotografie publikoval v časopise *Montana*, následně byly jeho fotografie otištěny i v mnoha dalších periodikách. Z jeho cest a výprav do skal a hor vzniklo několik samostatných i společných výstav, lezeckých kalendářů, přednášek a projekcí.

TECHNICKÉ SPECIFIKACE

Celobarevná publikace
na křídovém papíře

Pevná vazba s přebalem

Rozsah: cca 800 stran

Rozměr: 210 × 260 mm

Předpokládaný náklad: 3 000 ks

Termín vydání: leden 2019

SEZNAM KAPITOL:

VÁLEČNÉ OBDOBÍ

PARTA ZE SKALÁKU

ŽENSKÉ HOROLEZECTVÍ

KAVKAZSKÁ PRVENSTVÍ

VÝPRAVY DO HINDÚKUŠE

DO NEJVYŠŠÍCH HOR

KNIHA POPISUJE PŘÍBĚHY
NÁSLEDUJÍCÍCH HOROLEZCŮ:

1. František Plšek
2. Blažena Karasová
3. Karel Cerman
4. Bohumil Svatoš
5. Oldřich Kopal
6. Olga Zibrinová
7. Sylva Kysilková
8. Ivan Kluvánek
9. Ján Ďurana
10. Gerhard Tschunko
11. Rudolf Antoníček
12. Radan Kuchař
13. Jan Červinka
14. Vlastimil Šmída
15. Ivan Gálfy
16. Miroslav Jaškovský
17. Ivan Fiala
18. Michal Orolin
19. Josef Kývala
20. Luděk Zahoranský
21. Česlav Wojcík
22. Leopold Páleníček
23. Sylva Talla
24. Dina Štěrbová

Úvod

Nanga Parbat? Okřovaná hora, která množstvím příběhů, jež se na jejích svazích udály, pítalaovala a dodnes pítahuje pozornost mnoha horolezců, milovníků hor nebo alespoň čtenářů dobrodružných knih. Holá hora, jak asi překládá z originálního urdu – ho jayka, nebo tak byla hora, jak z obliby říkám a naiv v Beskydech, byla vůbec první omítacíčkou, na kterou se člověk pokoušel vyšlést. Zkušený anglický horolezec Albert Mummery si vyhlédl Nanga Parbat za cíl své výpravy již v roce 1895. Při výstupu sápadní Diamirskou stěnou dosáhl výšky 6100 metrů, posudji ale při průchodu severní strany štítu zahynul. Než se hora dočkala prvovýstupu, podobný osud stihl na tři desítky horolezců. Zešla nepočtybají jsem nebyl sám, kdo už v ústíh vlně lhal v vyprávění Hermannu Buhla o jeho sólovém prvovýstupu v roce 1953, při kterém jakoby zárazkem přelkal noc ve stoje ve výšce osm tisíc metrů bez jakéhokoliv bivačovacího vybavení. Je až s podivem, že jediný, komu se tato trans prvovýstupu z Rakhoinské doliny na severu deváté nejvyšší hory světa podařilo dosud zopakovat, byl v roce 1971 Michal Orolin a Ivan Fiala – členové československé horolezecké výpravy. Důrotem je zejména náročnost výstupu, jehož závažný úsek spočívá v přelézání náhodně nakloněného vrcholového hřebene ve výšce na sedm a půl tisíce metrů. Smutným hrdinou této významné události z historie československého horolezectví se stal Ludvík „Ludák“ Zahoranský, který se rozhodl k návratu padělat metrů pod vrcholem.

Na Pamětném místě ve výšce 5900 metrů, Pamí

9

VÁLEČNÉ OBDOBÍ

FRANTIŠEK
PLŠEK

Prvovýstup stěny Macochy a autor legendární
Hokejky v západní stěně Lomnického štítu, klíčová
postava válečného a poválečného československého
horolezectví
(^c 1927)

99 HOROLEZCEM JSEM SE OPRAVDU
STÁT NECHTĚL. NAKONEC JSEM K TOMU
BYL PRINUCEN OKOLNOSTMI, STAL
JSEM SE JIM PROTI SVĚ ŮLI.“

Tak neobyčejný příběh, jako je ten Františkov, nemůže být na papíře
zaznamenán jednoduše. O tom jsem se přesvědčil, když se mi kamarád
Miloš Svatoš snail domluvit s Františkem sdělit a nepodařilo.
stejně jako náhla mých přechádek. Zkusil jsem to tedy písmem.
Ste norm, v jaké konkrétní byly tou dobou hodiny, podle abstrakce
ho dopadla ale osudem, že v se úplně nepřesvědčil. Podařilo se mi totiž
téměř nemotně – zkusit Františkov odpoč k jízdě káží A ten dovětek!
„Budeš zasloužit se neuvěřitelným příběhem, jak je možné stát se
horolezcem.“

Bрно, březen 2003

V roce 1984 během výstupu Macochy
po čtyřiceti letech

Chyběl jen Radan, který byl v té době také na vojně. Neměl tolik štěstí jako já a do Tater je v vojny
nepustili. Na všechny si už dnes jmenem nevzpomínám, ale kdyby mi je postavili do řady, poznám je
všechny.

Každý výstup jsme s Radanem netřihli v Hokejce ani první zimní přelézání v roce 1952^c. Klíči chybli
letní podzimky. Když na Hokejku v zimě šli slavníci, kráse se vyčítali. Nijak to ale nesnižuje výkon
kluků, byl to bezpochyby zimní prvovýstup. Ve dvaaadvacátém roce jsem se do Tater nedostal vůbec,
ale naštěstí se zážitek soustředil toho roku neukutěnilo. Al o rok posudji se manají sešel na zim-
ním táboře v Černé Janově dolině, kde jsem poprvé sešel s Vítkou Hečkelovou.

V Tatrách jsem toho roku stihl vyšlést opravdu hodně. Dali jsme se dohrady s Radanem, šlo nám
to spolu. Jako členové národního maniafau jsme měli každý týden nárok na den volna. Jeden den
je ale na Tatry málo, takže jsme volno nevybírali sedm týdnů, pak zavolali do Tater Andriášim nebo
Paukškov. Když nám řekli, že je hezké počasí, tak hned k tomu v vlak! Vídu už jsme měli vyčleštěnou
nějakou věc, do které jsme hned vlihli. Přijeli jsme ráno, rychle vystupali na chatu a šli lezt. Takhle
jme dělali ty naše šestky v Tatrách.

V červenci jsme se s Radanem pokusili o letní přechod obou Tater. Zatáli jsme na Lihovém sedle, šli
jme nalehko a za tři a půl dne jsme přišli až na Kopské sedlo. Přitom jsme oběhli jen tři úseky. Nejprve
Mních pod Cubrinou, protože jsme měli jedno mízní lano a do těžších věcí jsme se báli vstát. Pak jsme
se vyhlíhli Východním štítu nad Záhorou bítoum a nakonec vítězíce za Černým štítem. Jinak jsme po-
stívali celý hřebec. Dalo se o tom tenkrát i v novinách. Naše štítání bylo, je jme chybli hezké počasí.
Nemuseli jsme dokonce ani dlezat pro vodu, považovali se hřebenech a v sedlech by ještě sníž, který jsme
roztapili. A tenkrát byl sněž ještě čerstvý, a ne tak „savinný“, jako je dnes. Měli jsme s sebou „Jedličky“,
které jsme vždycky napsali souborem a dali nahoru do rukavice. Šlo se pak pte den naplavit a vlně bylo
co pít. I tak nám ještě chybělo dost zkušeností. Vybíhali jsme se totiž také veplovými konvervmi, které
nám v tom horku vůbec nechtuly. Zahažovali jsme je do doliny a vnitřní trpěli, protože bylo těsně po
místové reformě. Na Kopské sedle jsme došli dle o hlada. Naštěstí jsme ale hned sešli dolů k Arno
Paukšovi na Keimardovu chatu, kde jsme odělati pte noc. To už bylo dobré.

Než odjel Radan domů, stihli jsme ještě vyšlést novou cestu na Gerlach. Já pak ještě najíky čas v Ta-
trách dlelal, nakonec a toho byly tři měsíce. Bylo to hezké období, jen v práci jsem srov nepřítomnost
musel nějak sdělovat. Nakonec jsme vlnkou situaci vyřešili tím, že jsem poslal Lihovské přezemci od
známých z Popradu. Stalo v něm, že Bohumil Svatoš se nemůže vrátit do zaměstnání, protože leží na Tě-
ryho chatě „distortio“ praveho kolena. Pravdívá na všem byla smad jen ta Těryho chatu, kde jsme by-
dli u Jarů Šlány a museli si na sebe najít vyhlíd. Když bylo špatné počasí, šli jsme i dvakrát za den dle do
byvalou chatu Kamzíků do skládky, se kterého jsme vynášeli nahoru ležet kilo. Jakmile se udělalo he-
ky, šlo se lezt. S Valerianem Karouškem jsme třeba šli na tři dny do bivaču v Kačí dolině a udělali krásný
prvovýstup na Rumaták. Tenkrát jsme ai jako spolulezci přelézali „Spokhoskavské“ a „Spokhoskavské“.
Taky jsme vyšléli Cagalkovu cestu na Žlutou stěnu, což byl na tehdejší dobu velmi těžký výstup. Šlo

28 1. zimní výstup tzv. Hokejky v západní stěně Lomnického štítu uskutečnili 21. 4. 1952 Karel Cerman, Oldřich
Kopal, Jiří Malák a Bohumil Nopádek.

Jiří Malák na Růžicové věži v Hokejářských stěnkách v Čertově říji

101

MARKETINGOVÁ PODPORA

- Reklamní kampaň v knihkupectvích prostřednictvím knižních distribucí (pyramidy, plakáty, letáky, výlohy, letáčky apod.)
- Inzerce v tištěných a elektronických médiích
- Prezentace v TV a rozhlasu
- PPC, bannerová a facebooková kampaň
- Outdoor inzerce
- Mediální spolupráce s vybranými tiskovinami
- Reklamní spoty v rádiích
- Direct mail a newslettery prostřednictvím partnerských internetových médií
- Trvalá podpora cestou internetových stránek www.jota.cz, sociálních sítí a katalogu nakladatelství
- Propagace knihy na knižních veletrzích, veletrzích cestovního ruchu, cestovatelských a outdoorových festivalech apod.
- Propagace knihy v cestovatelských a outdoorových médiích
- Propagace ve spolupráci s autory knihy

DISTRIBUCE

Dlouhodobě spolupracujeme se všemi nejvýznamnějšími distribučními společnostmi, se kterými máme nadstandardní vztahy. Nejsme tak omezeni pouze na část knižního trhu, ale máme možnost oslovit čtenáře po celé ČR i SR, v kamenných prodejnách i v e-shopech. Využíváme také partnerské nabídky prezentovat naše tituly v knižních direct e-mailech a newsletterech spřátelených distribučních společností.

O NAKLADATELSTVÍ JOTA

Brněnské Nakladatelství JOTA působí na českém knižním trhu již 28 let a za tu dobu si vydobylo pevnou a stabilní pozici. Ročně vydává kolem devadesáti novinkových titulů a desítky dotisků úspěšných knih.

V Nakladatelství JOTA již vyšlo: *Století Miroslava Zikmunda; Stingl Miloslav. Biografie cestovatelské legendy; Příběhy mořeplavců; Zapomenuté výpravy;* knihy Miloslava Stingla, Vladimíra Plešinger, Jiřího Kolbavy a dalších významných cestovatelů, fotografů a dobrodruhů.

